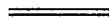

АСИНЕТА

ПАНЕВРИТМИЯ

1935

Дсинета.

ПАНЕВРИТМИЯ.

1

ПЪРВИЯ ДЕНЬ НА ПРОЛЪТЪТА.

Първия денъ на пролѣтъта,
Първия денъ на радостъта,
Първия денъ на любовъта
Носятъ сила и животъ (2)
И животъ и животъ
Носятъ сила и животъ. (2)

И оживѣва и ни буди съсъ любовъ;
Ставайте отъ сънъ деца!
Пролѣтъ мила вечъ дойде.
Цѣлата природа пѣе;
Слънце топло вече грѣй.
Носи цвѣтя и плодове,
Носи пѣсни и игри.

Пълни всѣка тварь съсъ животъ.
Буди възторзи сладки въ духътъ.
Развеселява сърцата ни.
Грѣе, грѣй слънчице благодатно вechъ —
Цѣлува нежно цѣлата земя
И я окичва съ прелестни, безброй цвѣтя.

Звѣзды блѣскави брилянти
Свѣтли сказания мълвятъ.
Грѣе луната безспиръ лети
По своя пътъ,
По небесна ширъ.
И денътъ пристига следъ нощта.
(2) { Любовъ и радостъ,
{ Сила и младостъ
{ Слънцето носи
| И вдъхновява и възраства въ красота.

2

КРАСИВИЯТЪ ДЕНЬ (Сан-Зи).

Ето го ражда се красивий день!
Ето го слънцето къмъ нази грѣй!
Химни въ гората весело птиченце пѣй.
Ние играемъ по росни трѣви и цвѣтя.
Свѣтлата радостъ обилно въ живота ни грѣй,
Сила въ душата беспирно излива ни тя.

Ний планинитѣ общаме —
Дивни Мусала възпѣваме.
При седмострунната арфа на Рила седимъ,
Мощното слънце посрещаме на ранина,
Чудни звезди и съзвездия въ небето следимъ.
И луната прекрасна въ небесната ширь.

3

ЕВЕРА.

Слънцето грѣй, гали съ лжчи цвѣтенца и трѣви и нась.
На ранина възторжено играемъ ний.
Въздухъ — благодать,
Птички хвѣркатъ весело надъ нась,
Природата сияе цѣла въ красота,
Росна трѣвица блѣснала въ елмазъ,
Цвѣтятъ лѣятъ ароматъ.

Слънцето грѣй праща веселие по цѣлата земя,
Цѣлиятъ миръ събужда, вика съсъ любовъ,
Влива ни животъ,
Дава радостъ, миръ и красота.
Залѣзва то, но вѣчно се явява пакъ.
Блѣсти, изпраща жива свѣтлина —
Служителъ миль на Благъ баша.

4

СКАЧАНЕ.

Нагоре да полетимъ!
Къмъ безкрайния просторъ.
Миръ любовъ и свѣтлина!
Вѣчно пѣемъ въ красота
И носиме мѣдростъта.

5

Всѣки день, всѣки часъ, всѣкоя минута
Ний сновемъ и тъчемъ най-красиви мисли.
И животъ святы и чистъ
Въ наший домъ постѣваме.
Нека миръ и любовь въ сърца ни да царува.
Доброта, милосердие въ нази да живѣй,
Свѣтъль день и веселіе безспиръ да грѣй.

Цвѣтенцата ароматъ сладостенъ пилѣятъ.
Птичкитъ въ небесна ширъ
Чуруликатъ, пѣять.
И дъждеца ромоли
Надъ ниви и ливади.

Тъй и ний всѣки денъ,
Всѣкоя минута
Ще растемъ въ разумностъта,
Богу да послужимъ
И въ душитѣ си красиви мисли
Ние да втѣчемъ.

6

Мисли, право мисли (2)
Свещени мисли за живота ти крепи (2)
Крепи, крепи, крепи,
Свещени мисли за живота ти крепи } (2)

7 У.

Думъ, Думъ, Думъ, Думъ, Думъ, Ду-менъ. (5)

8 У.

Изгръва слънцето, праща свѣтлина,
Носи радостъ за живота тя. } (2)

Сила жива изворна течуша (4)

Зунъ ме зунъ, зунъ ме зунъ, } (2)
Биномъ томето.

КВАДРАТЪТЪ.

Слънцето грѣй, трепти зората въ животъ и любовъ!
 Трепти зората грѣйнала въ брилянтени лжчи.
 Всичко днесъ пѣй,
 Всичко днесъ сладко-гласно пѣй;
 За Божий день,
 За новий свѣтълъ Божий день,
 За радостъ нова, що въ сърцата ни безспиръ той лѣй.

МАДНЕСТО-ЕЛЕГАНТО и ВИВЕНДО.

Всѣка сутринь предъ зори
 Слънцето посрещаме,
 Лжчи, въздухъ и роса } (2)
 Радватъ нашитѣ сърца.

Вдъхновени мисли
 Да потекатъ.
 И красиви чувства
 Да растатъ.
 Нека да просвѣтне
 Лицето ми
 И да се весели сърцето ми.

О, водице, жива ти,
 Влѣзъ измий душата ми!
 И ты слънчице безспиръ } (2)
 Грѣй въ нашия животъ.

ПОБЕНДАВАНЕ (форсимо).

Деньтъ пристига следъ нощта
 И радостъ иде следъ скрѣбъта.
 Вървиме ний по свѣтлий путь
 Прегради нѣма да ни спрѣть.

Ликъ природенъ се разкрива
 И зора се зазорява,
 Свѣтлината сладка жива
 Въвъ душата ми огрѣва.

О, Ти Боже, творче мой,
О, Ти Царь надъ вси царе,
Само съсъ Тебъ е най-добре
И само въ Тебе миръ, покой.

Ний се отъ мжки не боимъ
И пречкитѣ ще победимъ.
Ний превъзмогваме беди,
Щомъ нашъ водачъ Си Боже Ти.

} (2)

12 РАДОСТЬТА НА ЗЕМЯТА (Люльене).

Ликува цѣлата земя,
Весели се отъ сърце.
И тича тя по своя пътъ,
Като девица възлюбленна.

Тя жадува слънцето
И къмъ него се стреми
То я милва отъ далечъ
И целува я съ лжчи.

Тя се радва и му пѣй:
О, слънце, на живота мой!
Летя, летя къмъ тебе непрестанно
И пълна съ радостъ.

Рѣки текатъ,
Извори бликатъ чисти,
Върхове бѣлоснѣжни,
Въвъ розови сияния
Обливатъ изобилно
Съ милувки нежни.

13 БАЛЕТИ. I.

Колко приятно
Птиченце пѣе
И благодатно
Слънцето грѣй.
Росни ливадитѣ,
Свежи полянитѣ;
Играемъ ний и пѣемъ въ ранина.

} (2)

Живота е красивъ и изобиленъ,
Че Богъ надъ нази гледа милостивъ. } (2)

А следъ игри и
Пѣсни красими
Ние работимъ
Въ нашите ниви.
И ги посѣваме,
Съ семе избрано
Да никне мѣдростъ, истина, любовъ.

И дребенъ дъждъ — роса
Ще ги полѣе } (2)
И слѣнце живо ще ги възрасти.

II.

Всѣкий хубавъ Божий день
Дишамъ радость и животъ.
И ликътъ ми е засмѣнъ,
Че обича менъ Господъ.

Слѣнчицето съсъ любовъ
Милва моето лице
И гласътъ любимъ Христовъ
Шепне въ моето сърце:

Крепка, смѣла ти живѣй
И помагай на свѣта!
Съ пѣсни радостни възпѣй
Ти на Бога любовъта —
Нашъ Баща любимъ и святъ,
И на вси души познатъ.

III.

Колко сѣмъ доволна,
Че ме Господъ люби, } (2)
Мѣдростъта Му дава
Знание богатство.

Че сѣмъ жива, здрава;
Весело си пѣя,
Трудя се работя,
Богу се надѣя.

Сутринъ рано ставамъ,
Сънцето посрещамъ,
То ме благославя
И животъ ми дава.

Въздухъ дишамъ благодать,
Радостна отивамъ за дома,
Цѣлата природа съ мене пѣй,
Сънцето ме живо грѣй.

Природата ме обича,
И въ живота ми помага,
Грижи се за мене всѣки часъ
И ме мѣдро поучава:

Работи, учи, време не губи.
Време не пилѣй, скжпъ животъ пази.
Той е Божий даръ и незамѣнимъ
Ти добре пази го всѣки часъ.

Ходи, ходи, ходи за водата ходи
Презъ рѣчица бистра
По пѫтека чиста.

О, водице, сладка, жива,
Носишъ ти живота новъ.
Тебъ обичамъ, тебе любя,
Тебе търся всѣкий часъ.

По ливади и градини
Непрестанно тичашъ ти.
Тѣй презъ всичкитѣ години
Бѣгай, тичай и лети.

Колко съмъ доволна,
Че ме Господъ люби,
Мѣдростта Му дава }
Знание, богатство. } (2)

Че съмъ жива здрава;
Весело си пѣя,
Трудя се работя,
Богу се надѣя, } (2)

Сутринъ рано ставамъ,
Слънцето посрещамъ,
То ме благославя
И животъ ми дава.

} (2)

IV.

Стъпка по стъпка
Ходиме ний
Напредъ въвъ Божията любовъ,
Чертаемъ свѣтли бѫднини,
Животъ ни чака хубавъ, новъ.

Всички прегради преодоляваме,
Щомъ Божий духъ живѣе въ насъ.
Трудимъ се, работимъ, учимъ се пѣеме,
Благодариме всѣки часъ.

Напредъ безспирно ще вървимъ,
Свѣтътъ съ добро ще победимъ.
Животъ предъ насъ е хубавъ, новъ,
Съсъ мѣдростъ, Истина, любовъ.

Пжтека свѣтла се разкрива
И нова свѣтлина.
Надъ нази мило слънце грѣй,
И птиченце си пѣй,
Цвѣтя ухаятъ, зреятъ плодове
Всичко расте, живѣй.
Радва се цѣлий миръ.

Въздуха е благодатъ,
Вредомъ чудна красота,
Извори бликатъ — чиста вода,
Бистра роса
Всѣко листо краси.

ИЗГРЪВЪ (Пентограма).

Ето вечъ идемъ ний, свѣтозарни лжчи,
 Царски дарь носимъ благъ!
 Радость и миръ за вси,
 Свѣтлина и жива красота,
 Свобода за всичките разумни души.
 Ний сме слънчеви лжчи на любовъта дошли въ свѣта
 Зло да победимъ, миръ да възворимъ.
 Съ благость и свѣтлина, съ нежна любовъ
 Новъ животъ на милостъта въ свѣта да възворимъ.

Прибавка къмъ стр. 9 следъ стиха:
 „Ти добре пази го всѣки часъ.“

А подиръ игритѣ
 Ще отида да работя,
 Време да не губя,
 Доръ въ небето слънце грѣе.

Хай напредъ едно, две, три
 Съ бодри стжпки ти ходи.
 Още малко ние тукъ
 Ще си поиграеме сега.

Следва стиха: „Ходи, ходи...“

ПѢСНИ

ХИМНЪ НА ВЕЛИКАТА ДУША.

Грѣе слѣнцето,
Свѣтло е навсѣкжде,
Обвита е земята съ топла дрѣха.
Събужда всичко живо
Тече водата,
Расте тревата,
Свежестъ лъха навсѫде.
Всичко се движи
Пѣлзи и лази;
Хвѣркатъ птицитѣ,
Бѣгатъ сѣрнитѣ,
Вѣе вѣтъра,
А човѣкъ стои и мисли що да прави.
Чува се радостната пѣсень:
„Великъ си Ти, Господи!
Велики сѫ Твоитѣ дѣла,
Велико е Името Ти
Надъ всичко!
Ти царишъ
Въ сила и животъ,
Въ знание, мѣдростъ,
Истина, любовъ.

БЕРШИД-БА.

Бѣ нѣкога тѣменъ свѣта —
Скрѣбъ и тегота въ мойта душа.
И въ сърцето ми
Бѣ страшна нощта.

Но въ тѣмний мракъ
Слѣнчеви ликъ се яви —
Първа свѣтлина,
И очерта въ мигъ
Всичко красиво и добро
На тозъ Божественъ
И радостенъ новъ животъ.

Изпълни той моята свѣтла душа
Съ мѫдростъ и любовь.
Отъ изтокъ изгрѣя
Спасителна звезда
И вдъхновение душа ми озари.

ПРОЛѢТЪТА ПРИСТИГА.

Ето пристига чудната пролѣть,
Слѣнцето изгрѣва.
Всичко се буди, расте,
Живѣе и се радва
И благодари на Бога.
Пролѣть, пролѣть е дошла!

Птиченце въ небето
Сладко чурулика,
Слѣнцето приветно
Цѣлий миръ облива
Съ радость и любовь.

Тѣржествува цѣлий миръ
И благодари на Бога.
Пролѣть, пролѣть е дошла.

Птиченце въ небето
Сладко чурулика,
Слѣнцето приветно
Цѣлий миръ облива
Съ радость и любовь.

Изворче блика, поточе пѣе,
Шума се развива.
Дивна природа изпраща
Въ цѣлий свѣтъ велика радость,
И човѣка насрдчава,
Пълни съсъ надежди тя.

Че като се труди,
Пѣе и работи,
Въ пжтя ще успѣва
И ще жъне сладки, зрѣли плодове

Смѣло, смѣло, о, душа!
Все така напредъ въ победа,
Свойта цель ще стигнешъ ти.

Само кой се труди,
Пѣе и работи,
Въ пжтя ще успѣва
И ще жъне сладки, зрѣли плодове.

Смѣло, смѣло, о, душа!
Все така напредъ въ победа,
Свойта цель ще стигнешъ ти.

ПѢСЕНЬ НА МАЛКАТА БУБУЛЕЧКА.

Мене роди Богъ съсь любовъ
И озари съсь живота новъ.
Едвамъ, едвамъ расте
И зрѣе ми душата,
Но ето вечъ, вървя нагоре,
Слѣнцето где блѣсти.
Ще видя туй,
Душата ми що люби и копней.

Тѣй бубулечката шепти
И се стреми
По нанагорния пжть
И пречкитѣ една следъ друга побеждава.
Безброй скали, поля, долини
Смѣло преминава
И все напредъ
Се тя къмъ върха възвисява.

Тѣй вѣкове безброй летятъ
И времето я преобразява.
И ето вечъ порастна тя девица **мила** —
Чиста роса — душа красива,
Творение на Бога.
Разлива миръ
И нежна радость по свѣта.
